

19 noiembrie – 25 noiembrie

Indiciile speranței

Textul de memorat: „Chiar și lucrul acesta poate sluji la scăparea mea, căci un nelegiuit nu îndrăznește să vină înaintea Lui.” (Iov 13:16)

„Omul este singurul animal”, scria eseistul britanic William Hazlitt, „care râde și plânge, fiindcă este singurul animal care își dă seama de diferența dintre cum sunt și cum ar trebui să fie lucrurile.”

Sigur că lucrurile nu sunt cum ar trebui să fie! Dar, pentru creștinul care crede în făgăduința revenirii Domnului Isus, există o speranță - marea speranță a schimbării stării actuale a lumii (2 Petru 3:13). Lumea în care vom trăi va fi atât de minunată, încât cu greu ne-o putem închipui acum, cu mintea noastră întunecată de păcat (1 Corinteni 13:12). Mentalitatea secularizată, cu orizontul ei limitat, a pierdut însă această speranță de multă vreme.

Săptămâna aceasta, vom continua studiul temei suferinței în cartea lui Iov și vom descoperi că Iov a reușit să-și exprime speranța, deși știa că suferea în mod nedrept, inexplicabil și nejustificat.

Ce speranță a avut el și ce speranță putem avea și noi?

Duminică, 20 noiembrie – Făuritori de minciuni

1. Ce afirmație face înțeleptul în Proverbele 17:28? Cui i se aplică - lui Iov sau prietenilor săi?

Dintre toate câte vedem la Iov, nu putem să nu remarcăm faptul că el nu rămâne încrămențat în durerea lui și nu ascultă în tăcere acuzațiile prietenilor lui. Dimpotrivă, el ripostează împotriva ideilor pe care le consideră a fi un amestec de adevăr și eroare. După cum am văzut, oamenii aceștia n-au dat dovadă de prea mult tact și de prea multă compasiune; pretinzând că vorbesc în Numele lui Dumnezeu, ei susțineau că suferința lui era justificată, că el își merita soarta, ba chiar că merita o soartă mai rea! Chiar și numai una dintre ideile acestea era greu de suportat, cu atât mai puțin toate trei la un loc! Iov s-a văzut nevoit să le dea o replică.

2. Ce atitudine adoptă Iov, în replica pe care le-o dă prietenilor lui? Iov 13:1-14

După cum am citit în capitolul 2, oamenii aceștia n-au rostit nicio vorbă în primele șapte zile de după sosirea lor la Iov. Dacă ne gândim totuși câte au spus după aceea, înțelegem de ce a adoptat Iov această atitudine și ajungem să-i dăm dreptate!

De asemenea, observăm că Iov îi acuză nu doar de faptul că spuneau minciuni, ci și pentru că le spuneau că să-L apere pe Dumnezeu (fapt interesant dacă ne gândim la deznodământul cărții - vezi Iov 42:7). Sigur că este mai bine să nu spui nimic decât să spui ceva greșit (cine n-a învățat lucrul acesta din proprie experiență?). Se pare însă că a spune lucruri greșite despre Dumnezeu este o faptă mult mai gravă. În mod ironic, oamenii aceștia credeau că-L apărau pe Dumnezeu de plângerile lui Iov! Dar Iov, deși nu înțelegea de ce trecea prin atâtea neazuri, știa suficient cât să-și dea seama că ei erau niște „făuritori de minciuni” (Iov 13:4).

Când ți s-a întâmplat ultima oară să spui ceva greșit sau nelalocul lui? Ce poți face pentru a nu mai repeta această greșală?

Luni, 21 noiembrie – „Chiar dacă mă va ucide...”

La începutul acestui trimestru, am studiat despre sfârșitul lui Iov și despre prosperitatea de care s-a bucurat în cele din urmă. Am mai văzut că Iov a avut o speranță chiar și în această suferință cumplită. Iar noi, care trăim în vremea de acum și care cunoaștem sfârșitul tuturor lucrurilor, știm că există cu mult mai multe lucruri demne

de sperat decât și-ar fi imaginat Iov.

Însă, când copiii i-au murit, când și-a pierdut agoniseala de-o viață și când a fost lovit de boală, Iov n-a știut decât că viața lui a luat brusc o întorsătură urâtă. Și, deși a declarat cu multă mâhnire că-și dorea să nu se fi născut deloc sau să fi trecut din pânțele mamei sale direct în mormânt, el și-a exprimat totuși speranța în Dumnezeu care, după câte reușea să înțeleagă în momentul acela, îl trata în mod nedrept.

3. Citește Iov 13:15. Ce spune Iov aici?

Spre deosebire de textul în limba română unde Iov se declară complet deznădăjduit, cele mai multe versiuni ale Bibliei în limba engleză interpretează versetul acesta ca pe o declarație puternică de credință: „Chiar dacă mă va ucide, eu tot voi nădăjdi în El.” În ciuda a tot ce i s-a întâmplat și chiar dacă ar fi murit (probabilitatea aceasta i se părea foarte mare și știa că Dumnezeu putea să pună punct vieții lui), el avea să-și pună mai departe încrederea în Domnul!

„Bogațiile harului lui Hristos trebuie păstrate în minte. Strânge ca pe o comoară lecțiile pe care ți le dă harul Său. Credința ta să fie cum a fost credința lui Iov, ca să poți spune: «Chiar dacă mă va ucide, tot voi nădăjdi în El.» Prinde-te de făgăduințele Tatălui tău ceresc și adu-ți aminte cum S-a purtat în trecut cu tine și cu slujitorii Lui, fiindcă «toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.» - Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 20 octombrie 1910

Omenește vorbind, Iov nu avea motive să mai spere. Dar el nu se baza doar pe perspectiva umană. Rostind această frumoasă declarație de credință și speranță, el privește prin ochii lui Dumnezeu și își pune încrederea în El.

Cum a reușit Iov să-și păstreze credința în Dumnezeu în marea lui suferință? Ce răspuns putem formula dacă citim Iov 1:1 și Iacov 2:20-22? Ce învățăm despre valoarea credincioșiei și a ascultării pentru creștin?

Marți, 22 noiembrie – Indiciile speranței

4. Ce indicii suplimentare există cu privire la faptul că Iov avea speranță și că speranța lui era la Dumnezeu? Iov 13:16

Este interesant că versetul acesta urmează imediat după declarația lui Iov că avea să spere în Dumnezeu chiar dacă avea să moară. El își exprimă încrederea că Dumnezeu avea să-l scape. La ce fel de scăpare se referă el aici dacă nu la eliberarea din moarte? Nu este moartea doar o clipă de odihnă, o perioadă scurtă de somn? Și ce urmează după moarte? Învierea la viața veșnică! N-a fost învierea la viața veșnică marea speranță a tuturor credincioșilor de-a lungul mileniilor? Aceasta era și speranța lui Iov!

5. Despre ce speranță este vorba în 1 Corinteni 15:11-20? Dacă nu am avea această speranță, cum am fi?

După această puternică declarație de credință, Iov afirmă că „un nelegiuit (*hanef*) nu îndrăznește să vină înaintea Lui”. Rădăcina lui *hanef* înseamnă „necredincios” sau „fără Dumnezeu” și are conotații negative în ebraică. Iov știa că scăparea este numai la Dumnezeu, că mântuirea se găsește numai prin supunerea completă față de El. Oamenii răi și fără Dumnezeu n-au o asemenea speranță. Cel mai probabil, Iov își exprima aici încrederea că era mântuit. Nu știm cât de mult înțelegea el semnificația ritualului aducerii jertfelor pentru păcat. Înainte de Hristos, credincioșii Domnului n-au putut înțelege mântuirea așa cum o înțelegem noi astăzi, după Hristos. Dar Iov știa că speranța mântuirii era numai la Domnul și că jertfele pe care le aducea erau doar o ilustrare a modului în care putea primi această mântuire.

Miercuri, 23 noiembrie – Speranța de dinainte de începutul lumii

Cine dintre noi ar putea rosti o declarație de speranță atât de frumoasă dacă ar trece prin ce a trecut Iov? Cuvintele sale sunt o remarcabilă confirmare a vieții sale de credință și ascultare.

Iov avea speranță pentru că îi slujea unui Dumnezeu al speranței. Biblia, deși relatează numeroase întâmplări

oribile, de la căderea lui Adam și a Evei (Geneza 3) și până la „căderea Babilonului” de la sfârșitul timpului (Apocalipsa 14:8), este plină de speranță și de încredere într-un viitor care depășește tot ce ne poate oferi lumea aceasta.

„Lumea îi este încredințată lui Hristos și prin El se transmit neamului omenesc decăzut toate binecuvântările lui Dumnezeu. Hristos a fost Răscumpărător atât înainte, cât și după întruparea Sa. Când a apărut păcatul, exista deja un Mântuitor.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 171

6. Compară speranța exprimată în citatul anterior cu afirmațiile din Efeseni 1:4; Tit 1:2; 2 Timotei 1:8,9; 1 Petru 1:18-20. Ce se poate constata?

Textele acestea ne învață adevărul uimitor că, înainte de a crea lumea noastră, Dumnezeu a prevăzut posibilitatea ca omul să cadă în păcat. În greacă, în 2 Timotei 1:9 se spune că Dumnezeu ne-a chemat prin harul care ne-a fost dat în Hristos Isus „înainte de timpul etern”. Iar harul acesta nu ne-a fost dat pentru faptele noastre (care nici nu existau la data aceea!), ci prin Isus. Înainte ca noi să venim la existență, Dumnezeu a conceput un plan prin care să le ofere oamenilor speranța vieții veșnice. Speranța aceasta n-a apărut când am avut noi nevoie de ea, ci a existat dinainte și era pregătită pentru momentul în care era posibil să avem nevoie de ea.

Creștinii au ce și în cine să sper. Trăim în universul creat de un Dumnezeu care ne iubește (Ioan 3:16), care ne-a răscumpărat (Tit 2:14), care ne ascultă rugăciunile (Matei 6:6), care mijlocește pentru noi (Evrei 7:25), un Dumnezeu care ne promite că nu ne va părăsi niciodată (Evrei 13:5), care a promis să ne învie (Isaia 26:19) și să ne dea viața veșnică (Ioan 14:2,3).

Citește Romani 8:31. Însușește-ți speranța aceasta, în ciuda problemelor cu care te confrunți acum!

Joi, 24 noiembrie – Imaginile speranței

7. Citește textele următoare. Ce speranță îți transmite fiecare?

Geneza 3:15

Geneza 22:8

Leviticul 17:11

Ioan 1:29

Galateni 2:16

Filipeni 1:6

1 Corinteni 10:13

Daniel 7:22

Daniel 12:1,2

Matei 24:27

Daniel 2:44

Urmărește revelația progresivă în aceste texte. Ce ne spun ele împreună despre speranța pe care o putem avea în Isus?

Vineri, 25 noiembrie – Un gând de încheiere

De la prima și până la ultima pagină a ei, Biblia este plină de cuvinte minunate de speranță: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea!” (Ioan 16:33). „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:20). „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi” (Galateni 3:13). „Cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi” (Psalmii 103:12). „Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 8:38,39). „Curcubeul va fi în nor, și Eu Mă voi uita la el, ca să-Mi aduc aminte de legământul cel veșnic dintre Dumnezeu și toate viețuitoarele de orice trup de pe pământ” (Geneza 9:16). „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El” (1 Ioan 3:1). „Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem; noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui” (Psalmii 100:3). Acestea sunt numai câteva dintre descoperirile pe care ni le face Biblia cu privire la caracterul lui Dumnezeu și cu privire la ce ne oferă El. Dacă nu le-am avea, ce speranță ne-ar rămâne?

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 11-17

1. Cu ce sunt comparate cuvintele Domnului?
2. Despre cine spune psalmistul că nu se clatină niciodată?
3. Care sau cine spunea psalmistul că este singura lui fericire?
4. Despre cine spune psalmistul că își au partea în viața aceasta?

Calea către Hristos, capitolul 13

5. Cum dorește Dumnezeu să-i vadă pe fiii și fiicele sale?